

FULL

D'INFORMACIÓ I ORIENTACIÓ OBRERA

Calella, Novembre 1971

Número 25

ANTONIO RUIZ VILLALBA
OBRER DE S.E.A.T.

Assassinat per les forces repressives del
règim.

Barcelona, Octubre 1971

VAGA GENERAL

Antecedents històrics

Els pobles d'Espanya vivim des de fa 32 anys una situació d'opressió i explotació brutals. Aquesta situació va venir determinada per la guerra civil de 1936-39, que el feixisme va emprendre contra les forces obreres i populars per eliminar tot tipus de reforma econòmica i social, que el Govern de la República, sortit de les eleccions lliures del febrer del 36, va promulgar, en interès i benefici de la gran massa treballadora, tant del camp com de la ciutat.

Els feixistes, encapçalats pel General Franco i recolzats militarment pels règims nazis de Hitler i Mussolini van guanyar la guerra.

Aquesta victòria va representar pels pobles d'Espanya el segrestament total de llurs llibertats nacionals, polítiques i socials. Els estatuts d'autonomia de Catalunya i Euzkadi i els que s'estudiaven per a Galícia van ésser eliminats. Els sindicats i les organitzacions obreres i democràtiques foren dissoltes i perseguides. Milers d'homes afusellats, empresonats i exiliats. Sobre la classe obrera i els seus dirigents va caure, majoritàriament, el pes de la repressió político-social, mentre que sobre les capes petites i mitjanes de la població els eren imposades unes condicions d'acatament a les directrius econòmiques i polítiques dels grans terratinents, capitalistes i banquers.

Salari de fam, atur forçós, manca dels més elementals articles de primera necessitat, han sigut durant llargs anys el pa de cada dia del poble treballador.

No n'hi ha prou, però, amb la voluntat d'uns quants privilegiats, per destruir la consciència dels homes i convertir-los en esclaus.

A partir ja del primer any, que la dictadura feixista fou imposada per la força de les armes, homes i dones dels nostres pobles es van entregar a la lluita per recobrar totes les llibertats que els havien sigut preses.

La classe obrera es va anar reorganitzant de mica en mica, malgrat la repressió que queia damunt d'ella. Altres forces populars i democràtiques es reconstituïren també, amb pesosos sacrificis.

Per altra banda, del costat dels qui van guanyar la guerra, les velles fortunes augmentaven, mentre de noves n'erren fetes a través de la corrupció de l'especulació i del robament.

Molts que van lluitar al costat d'en Franco s'apartaren comproment, mai es

continua ... CEDOC

per a comprendre, a qui i a què havien servit.

ANY 59

Aquest anys, el règim esgotat ja econòmicament i políticament va promulgar el "Plan de Estabilización". Aquest "Plan" va representar per als treballadors una reducció encara més dràstica de llurs possibilitats de subsistència. Cents de milers de treballadors hagueren d'emigrar a l'estranger a buscar el mos de pa que els mancava. Els capitalistes van poder, mitjançant aquesta llei, reorganitzar llur sistema de producció i intensificar l'exploatació dels treballadors, introduint mètodes de treball a primes, convenis col·lectius, etc. etc.

Però també, aquests mètodes de treball i els convenis col·lectius van possibilitar l'organització i la coordinació de la classe obrera.

Les anteriors lluites d'Euzkadi de l'any 47-48, les importants vagues de Barcelona de l'any 51, i les lluites estudiantils dels 56 van tenir més possibilitat de projecció a tot el poble, aprofitant una sèrie de mides que el règim promulgava per beneficiar els seus interessos.

Per primera vegada, després de la guerra civil, els convenis col·lectius donaven als treballadors una petita ocasió de discutir llurs reivindicacions econòmiques amb les empreses. Aquesta ocasió, aprofitada pels obrers, va permetre de mobilitzar i organitzar amb més amplitud la classe obrera.

L'any 1962 es van produir les més importants vagues conegudes sota el règim d'en Franco. Van arrancar a Astúrias, amb la vaga general dels miners, i es van estendre ràpidament per tota la península, participant-hi, d'una forma o altra, més de 300.000 treballadors. Tot i que la repressió fou dura, el moviment reivindicatiu de la classe obrera ja no va parar, unint-se, al mateix temps, de manera decidida, altres capes a la lluita contra la dictadura.

Podem dir que l'any 1962 va representar, en certa mida, el punt de partida de l'organització dels treballadors sota unes directrius i plataformes de lluita comuns. Les Comissions Obreres van assolir un prestigi davant els treballadors que ha anat en augment i que ha possibilitat la creació, a les principals zones industrials, de potents moviments de masses en lluita per llurs drets i interessos de classe.

SITUACIÓ ACTUAL I ANÀLISI POLÍTIC

Les lluites obreres, estudiantils i professionals, esteses com una taca d'oli, al mateix temps que centenars de robaments i fraudes, com el de MATESA i d'altres, surten a la superfície i fan que el règim es trobi en un carreró sense sortida. El seu desprestigi davant del poble és total.

Intentarem analitzar la situació política actual a partir del procés de Burgos de la jornada per l'AMNISTIA del 3 de novembre.

La jornada del 3 de novembre de l'any passat, on per primera vegada milers de treballadors van anar a la vaga i a les manifestacions per una consigna clarament política, com és la lluita per l'AMNISTIA, va entroncar-se directament amb les lluites de novembre-desembre per salvar de la mort als 6 nacionalistes de l'ETA. També per primera vegada sota la dictadura, la mobilització dels treballadors i del poble, així com la solidaritat internacional, va arrancar de les mans del règim la vida de 6 companys.

Va ésser imposable de nou l'Estat d'Excepció a Guipúscoa per aturar la vaga nacional del poble basc. A la resta de l'Estat espanyol es va suprimir l'article 18 del "Fuero de los Españoles" durant 6 mesos.

La lluita no va parar. Els treballadors de Harry Walker i Maquinista van estar en vaga durant 2 mesos. Degut a les lluites a la Universitat per les llibertats democràtiques, les forces d'"Orden Público" l'han convertit en llur caserna.

continua

Metges, professors i altres grups professionals, com advocats i arquitectes, emprenen importants accions coordinades en defensa de llurs drets i en lluita oberta contra el franquisme. Finalment, i lligat estretament amb aquest procés de conscienciació, ens trobem amb la situació actual. Més de 100.000 obrers de la construcció i molts milers d'altres branques de la producció fan vaga a Madrid en solidaritat amb l'obrer Pedro Patiño Toledo, assassinat per les forces repressives. A Astúries els miners fan vaga general des de fa més de 3 setmanes.

Els obrers de SEAT declaren la vaga general, exigint la readmissió dels companys despatxats. Lluiten durant més de 14 hores contra la policia repressiva del Govern amb tot tipus d'armes: els volen treure de la fàbrica. Un obrer és assassinat pels trets de la policia. Porten ja dues setmanes de vaga.

La solidaritat amb SEAT no es fa esperar. Milers de treballadors de les més importants fàbriques i empreses de Catalunya aturen el treball. La policia ha de dissoldre nombroses manifestacions a Barcelona, Sabadell, Terrassa, etc.

El dissabte dia 30 i el diumenge els autobusos de Barcelona, fan també atur general, en defensa de llurs reivindicacions, econòmiques, polítiques i socials.

CAP A LA VAGA GENERAL

El problema que es planteja actualment per tots els pobles de l'Estat espanyol és la liquidació definitiva de la dictadura feixista. Les Comissions obreres, per la seva força organitzadora, té la tasca principal, en aquests moments, en la preparació immediata de la VAGA GENERAL.

La vaga general política ha d'ésser l'acció coordinada i organitzada dels obrers en els principals centres industrials, la que paralitzant totalment la producció enderrocarà el feixisme.

Per a qui la vaga general?

Ier. Per un Govern provisional on estiguin representades TOTES les tendències polítiques de signe democràtic i que promulgui immediatament les següents mides.

- a) Amnistia general per a tots els presoners político-socials.
- b) Llibertat sindical per tal que els obrers puguin organitzar-se lliurement amb independència del Govern, patrons i partits polítics.
- c) Dret de vaga.
- d) Llibertats democràtiques i de reunió, d'associació, de manifestació, etc.
- e) Millorament immediat de les condicions de vida dels treballadors. És:
Salari de 450 pessetes diàries per al poó per 8 hores de treball.
- Setmana laboral de 40 hores.
- Cobrar el salari íntegre en cas de jubilació, enfermetat i accident.
- Ensenyament totalment gratuït per als fills dels obrers des de les primeres lletres fins a la Universitat.

Heus aquí exposat breument el programa reivindicatiu de la classe obrera. Per ell hem de lluitar. Pels nostres drets com homes hem d'acabar amb un règim que ens oprimeix. Per unes condicions humanes d'existència hem d'anar a la VAGA GENERAL.